

Beretning på generalforsamlingen 18. marts 2015

Velkommen til endnu en generalforsamling i Klemensker Idrætsforening.

Og hvad er der så sket, siden vi sad her sidst?

Ja, ved at bladre et år tilbage i tiden fandt jeg ud af, at sidste års beretning på mange punkter lige så godt kunne have været beretningen for 2013. Det er i høj grad de traditionelle aktiviteter, der præger hverdagen i Klemensker Idrætsforening.

Et godt udgangspunkt for en beretning er medlemstallet, for det er noget, jeg som formand ofte bliver spurgt om. Og medlemstallet fortsætter desværre i den forkerte retning. I 2013 dykkede vi fra 971 til 745 medlemmer, og ved årsskiftet i år blev medlemstallet opgjort til 636. Vi er dermed tilbage, hvor vi stod, da vi for seks år siden åbnede KIF Fitness, som i dag står for ca. 40 procent af medlemsmassen.

Lukningen af skolen har fået skyld for meget, og med den helt igennem håbløse skolepolitik, der føres her på øen, er det nok ikke slut endnu. En ringe trøst er det, at der nu er enkelte politikere, der har erkendt, at lukningen af skolerne i Klemensker og Østermarie var et fejltrin. Det var faktisk de to eneste skoler, der burde have været bevaret i en geografisk fornuftig skolemodel.

Sidste år blev der så oven i købet indført længere skoledage for de ældste elever. Dermed får de ikke bare mindre tid til selv at dyrke idræt selv – de er heller ikke til rådighed som trænere/hjælpetrænere for børneholdene, som står klar i hallerne kl. 16. Altså bliver vi også tilført et lederproblem, samtidig med, at vi står med lokaler, som ikke bliver benyttede i ydertidspunkterne.

Af de 109 medlemmer, vi har mistet i løbet af 2014, er 72 under 25 år. Da gruppen mellem 16 og 25 år i forvejen er meget lille, må vi antage, at ca. 60 af de mistede medlemmer er børn i den folkeskolepligtige alder. At det er en tendens, der går igen over hele landet, kan vi ikke bruge til så meget.

Uden børnene bliver det også svært at opretholde voksenidrætten – i hvert fald, hvis vi tænker på konkurrenceidræt som fodbold, håndbold og badminton. Alle tre idrætsgrene var en gang store, meget store endda i Klemensker. I dag lukker vi ned for håndbolden. Fodbolden overlever kun ved at samarbejde med naboerne fra Hasle og Nyker, og badminton kan kun stille hold med hjælp fra spillere fra Aarsballe.

For mig rejser det spørgsmålet, om tiden ikke er løbet fra de flerstrengede idrætsforeninger. Hvorfor skal der være en idrætsforening med den samme vifte af tilbud i hvert eneste lille lokalsamfund på Bornholm? Hvis det fortsætter på denne måde, blive alt meget småt og meget lokalt.

Alternativet er samarbejde med en eller flere naboklubber, men det er heller ikke problemfrit, hvis man ikke selv har ledere, der er klar til at indgå i processen. Der er mange ting, der skal koordineres: Hvor skal vi spille? Hvornår skal vi træne? Hvor meget skal vi betale i kontingent? Er der uenighed, er det som regel storebror, der vinder, og spillerne og lederne fra de små klubber falder fra.

Måske var det bedre med rene fodboldklubber, rene håndboldklubber, rene badmintonklubber osv., som i større geografisk område kunne tilbyde sine medlemmer et elitemæssigt bedre tilbud i form af et bedre træningsmiljø, bedre trænere osv. Det udelukker ikke, at der lokalt stadig kan spilles motionsbadminton eller dyrkes mor og barn-gymnastik, uden at man skal køre langt for at komme til træning.

Kommunen har lige udarbejdet et forslag til ny idrætsstruktur på Bornholm, hvor netop tanken om i højere grad at centrere idrætstilbuddene omkring de enkelte haller og idrætsanlæg var fremherskende. Desværre indeholdt strukturforslaget også et afsnit om politisk ansvar, som idrætten ikke ønskede at påtage sig, og forslaget blev derfor sendt retur til Fritids- og Kulturudvalget.

Men noget er i gære med hensyn til fremtiden, og ser man f.eks. på gymnastikken, er Nyvest jo allerede i

fuld gang med at gøre Nyvest Centret til stedet, hvor gymnaster fra hele øen søger hen af egen fri vilje. Til gengæld bliver der færre gymnastikhold i Hasle, Klemensker, Poulsker osv., men sådan er tidens trend, og det kan man så li' eller lade være. Situationen bliver kun endnu værre, hvis vi ikke selv spiller med.

*

Økonomisk spiller det faldende medlemstal blandt de unge under 25 år også en stor rolle. Det er dem, der kombineret med antallet af aktivitetstimer udløser de store driftstilskud til egne og lejede lokaler. Når begge dele falder, og kommunen så samtidig skruer på procentskruerne, så falder tilskuddene drastisk. I 2015 forventer vi i KIF at miste et sted mellem 40.000 og 80.000 kr. som følge af de kommunale besparelser.

Politisk har der været ro omkring idrætsanlæggene i det forløbne år, og lokalt går man nu i gang med en opdatering af energiforsyningen i Klemensker-hallen. Det er et godt tegn med henblik på fremtiden. For vi har en hal, der godt kan udnyttes bedre – specielt i weekenderne. Når vi ikke længere spiller håndbold, så må vi finde på noget andet – og gerne noget, der kan engagere hele familien. Det er noget, vi vil have fokus på i bestyrelsen i det næste års tid.

Flere aktiviteter kræver flere ledere, og i et forsøg på at udvide aktiviteterne uden at belaste de i forvejen travle nøglepersoner i foreningens ledelse, vil vi fremover inddrage suppleanterne mere i det daglige arbejde i og omkring forretningsudvalget.

*

Forretningsudvalget er i det daglige ikke involveret direkte i de idrætslige aktiviteter, men sørger alene for, at de fysiske rammer er i orden, og at økonomien er i orden. Fremover skal vi nok være mere igangværende, og efter en årrække, hvor vi har haft stort fokus på at nedbringe gælden i KIF Centret, er vi også klar til at lægge en anden kurs. Vi kan nu se lyset forude og vil populært sagt ikke længere indbetale 100.000 kr. ekstraordinært til banken for at spare 10.000 kr. på slutopgørelsen, hvis de samme penge kan bruges bedre i afdelingerne eller til nye aktiviteter.

Dermed også sagt, at de penge, vi tjener på bankospil, genbrugsbutik, kræmmer- og loppemarkeder, i højere grad skal bruges til gavn for vores medlemmer. De fleste af vores afdelinger er så små, at de økonomisk kun lige kan få det til at løbe rundt. Der er ikke penge til overs til de store ledergodtgørelser, en rejse for ungdommen eller holde kontingenterne nede på et niveau, der står mål med aktiviteterne. Det er ting, der skal være råd til, og det har vi nu, hvis vi prioriterer murstenene i anden række.

Men vi er stadig husejere, og Lindevej 25 er en bygning, der løbende kalder på forbedringer. I 2014 fik vi med hjælp fra Sparekassen Bornholms Fond indrettet et mere funktionelt anretterrum i det gamle køkken, vi har fået en opvaskemaskine, de sidste af de gamle (og rådne) vinduer ud mod Lindevej bliver skiftet ud i løbet af foråret, og det sidste store projekt i denne omgang er et nyt gulv i lokalet ud mod Storegade.

KIF Centret har også mange ledige timer, og vi kan kun opfordre lokalfundet til at gøre brug af husets faciliteter – både til private fester, men også til aktiviteter, der kan styrke det sociale sammenhold blandt Klemensker-boerne. Vi har selv en vifte af aktiviteter i støbeskeen, men tager gerne imod gode idéer.

Indledningsvis mindedes vi et af vores æresmedlemmer, John Hansen, men der var også været glædelige stunder at fejre i årets løb: Æresmedlem Karen Munch 90 år, æresmedlem Agnes Dam 80 år og æresmedlem Hans Hansen (Banko-Hans) 70 år. Vi håber også, at man ude i afdelingerne er opmærksomme på de runde fødseldage, samt at man får taget ordentligt afsked med de udvalgsmedlemmer, der vælger at stoppe.

Tak til alle vores trænere, ledere og udvalgsmedlemmer samt de forældre, der hjælper til med kørsel m.m.

En særlig tak til de udvalgsmedlemmer, der har været med i mange år, men som nu har valgt at stoppe. Heldigvis hjælper nogle af jer stadig til i andre funktioner.

Tak til sponsorer og øvrige samarbejdspartnere, herunder Bornholms Idrætsområder.

Tak til de utrættelige loppemarkedsindsamlere – Kjeld, Ulf og Bjarne – og tak til alle dem, der er med til at gennemføre loppemarkederne med Ivan, Annika, Yvonne og Jacob som tovholdere.

Tak til Bjarne og Birgitte for deres arbejde med kræmmermarkederne.

Tak til Hans og Birgit og resten af bankoholdet.

Tak til genbrugsdamerne og deres mandlige hjælpere, John og Kjeld.

Tak til Ulla og Irene deres solide arbejde med at holde styr på regnskaberne, og tak til Ivan – dels for arbejdet med at tilse og vedligeholde vores bygninger, dels for at holde gang i cafeteriet.

Tak til Kjeld Jørgensen for dit pedelarbejde på Lindevej. Uden dig havde verden set anderledes ud.